

че тѣ само Банитѣ на Римъ познаватъ и презиратъ сѣко друго понятие.

— Тако ми Херкулесса ! извика пакъ Диомедъ.

— И тѣзи които са мѣждѣ триждѣ на деня занимаватъ са да измыслятъ средства какъ да убѣждѣ времето безъ да са помѣстижтъ отъ тамъ ; заради туй тѣ правѣжтъ тѣлесны упражненія на двора на банитѣ, като са приготвятъ за второ мьенье ; подирь туй си почиватъ въ театра. Обѣдватъ подь стрѣхытѣ на банитѣ, безъ да забравятъ второто мьенье, и смилатъ вѣсьето до като доде часътъ. Слѣдъ второто мьенье, насѣдватъ въ нѣкой портикъ, за да чуѣжтъ нѣкой поетъ който декламира стихотвореніето си, или въ библиотеката за да поспѣжтъ на поемитѣ на нѣкой старъ поетъ ; подирь туй настава вечерята, като епизодъ на банята, и влѣзватъ третій пѣть въ банята, като не намѣрватъ друго по сгодно мѣсто за да поприказватъ съ приятелитѣ си.

— Тако ми Херкулеса ! рече Диомедъ отъ ново ; но и ный имамы въ Помпей хора които правѣжтъ сжщото.

— Да, но безъ сжщото оправданіе, защото великолѣпнитѣ эпикурейцы, любители на Римскитѣ бани, сж богаты, които нищо друго нематъ предъ очи освѣн богатството и великолѣпіето, и никога невиджатъ бѣднитѣ махалы на града, нито познаватъ що е бѣдность на този свѣтъ. За тѣхъ сичката природа е сѣкоги засмѣна и само тогасъ са намръщя когато ги принуди за да са окъпятъ въ Коцитъ. Вѣрвай ма, тѣ сж истинскитѣ философы.

Когато Главкъ са разговаряше тѣй съ Диомеда, Лепидъ съ склопены очи и едвамъ дышашъ слѣдуваше още операциитѣ на трьенъето на себе си безъ да отърве робитѣ си нито отъ една. Подирь ароматитѣ и другитѣ мазанія, най подирь Лепидъ са приготви за да са облече, не по напредшната си дреха но друга великолѣпна, назначена за вечеря. Подирь туй отвори си вече и очитѣ и показа че е живъ ; и Салустій тоже показа съ едно безкрайно прозяване че не е умрѣлъ.

— Време е за вечеря, рече эпикурсецътъ. Главке, Лепиде, елате да ма придружите.

Не забравяйте че тѣзи недѣли ми дадохте дума да вечерямы у дома, извика Диомедъ, който са распали отъ тщеславіето на сблизаванъето съ знамениты хора.

— А, а ! какъ ще го забравимъ ; отговори Салустій ; Съдалището на наметьта, любезний Диомеде, е непрекословно стомахътъ.

Като преминажъ послѣ въ по хладно мѣсто отъ тамъ, излѣзохъ на пѣтя, тѣй свършихъ този день церемонитѣ на помпейскитѣ бани.